

ROQUEROLS

ANY 1 - N.º 2 Revista mensual independent d'informació local N.º publicat amb el suport del Departament de Cultura de l'Excm. Ajuntament de La Roca

Editorial

El poble, cada cop més unit

El present mes ens ha deparat sorprenentment un seguit d'actes que no en podem qualificar de transcendents, encaminats a impedir la ubicació de la nova presó a Can Ribas. De primer la reunió del dia 28/9/84 convocada per un grup de veïns i presidida pel nostre batlle, en la que es defugia hàbilment la possibilitat de manifestar-se el dia 30/9/84 amb motiu de la vinguda del Molt Honorable Jordi Pujol a Granollers per a inaugurar el nou asil d'avis, però de la qual n'emanava el compromís de lliurar al president Pujol dues cartes de protesta; l'una entregada pels mateixos veïns i l'altra pel propi alcalde en Joan Pujol. Tot seguit el ple del dia 4/10/84 que concluïa l'expedient d'expropiació de la finca de Quatre Camins, per continuar amb la firma de 2.000 telegrams pel poble, telegrams que foren enviats al Conseller de Justícia, senyor Bassols, i la reunió informativa del proppassat divendres dia 19/10/84, convocada pel nostre Ajuntament i en el decurs de la qual es donà complida informació de les gestions fetes fins el present moment per l'actual Consistori, endemés de respondre's a totes les preguntes del públic assistent. Ja per fi, la manifestació del diumenge dia 21/10/84, que posava punt final a un període de progressiva entesa de l'Ajuntament amb sí mateix i amb el poble, però que marcava l'inici d'un altre període ple d'esperança i, sobre tot, d'unió i de sentit de responsabilitat per part, almenys, de la immensa majoria dels veïns de La Roca. Certament, malgrat els moviments de forces, fruit d'una certa inestabilitat política, que hi ha hagut no fa pas massa al Consistori, malgrat l'oposició contradictòria i inabastable al sentit comú d'uns certs veïns de La Torreta a la construcció de la presó a Quatre Camins, i malgrat la pugna política que darrera d'aquest afer s'està menant, el poble dona símptomes evidents d'unió

Com molt encertadament ha manifestat el nostre batlle en repetides ocasions, i com molt bé deia el leader de CIU el proppassat divendres dia 19, això ha esdevingut un "problema d'estat", i de la mateixa mane-

ra que russos i americans s'uneixen davant d'aquests afers d'extrema gravetat, ens unim ara nosaltres... I la unió, indiscutiblement, és l'arma a jugar pel nostre poble, l'única arma que ens queda i amb la que hem de guanyar la batalla: la unió. Unió que hem de consolidar definitivament. Hores d'ara ja no han de tenir cabuda al nostre poble informacions distorsionades com les aparegudes el passat dilluns 22 d'octubre a "El País", informacions que, pressuposant la indubtable competència professional de l'informador, i que la font d'informació, donada la precisió i detalls esmentats en dit article, endemés de la preclara orientació política del mateix, havia d'ésser del mateix municipi, fan pensar que encara hi ha alguna tensió interna creadora de desunió, doncs esgarrifaria pensar, i per això mateix ens resistim a creure-ho, que hi hagués algun interès per part d'algun veí del mateix municipi d'ubicar la presó a Can Ribas. D'altra manera no trobem explicació lògica a l'article al que abans ens hem referit i que, com molt bé recordaran els nostres lectors, mal informava sobre la manifestació del diumenge dia 21/10/84.

En aquesta mateixa línia, cal esmentar l'aparició del "Segon butlletí informatiu del primer Ajuntament Democràtic de La Roca del Vallès". Certament, és d'agrair als seus autors l'aportació de documentació i la invitació que fan a la reflexió. Ara bé, recabat el parer del poble referit al dessús dit Butlletí, sembla ser que aquest ha aparegut, a criteri popular, en un moment no massa escaient, tota vegada que la situació demana la unió de tot el poble en un NO rotund a la presó a Can Ribas. La reflexió, ha de ser posterior, la politització, també. Ara, poc ens ha d'importar qui vagi al davant, qui porti la veu cantant. Com ens deia un membre significat del nostre poble, cal deixar fer la seva tasca a l'Ajuntament, i el poble l'ha de recolzar. Per això, doncs, és ara l'hora d'oblidar rancúnies i picabaralles i de fer encara més ferma aquesta unió que dia a dia s'enforteix. I això, els primers que ho han d'entendre són, precisament, els polítics.

Cartes AL DIRECTOR

DEMANEM, TAN SOLS JUSTICIA

Sr. Director: Efectivament, això és l'únic que tot un poble demana. I això també és el que a tot un poble no se li pot negar. La primera cosa que ha d'impartir un Organisme, un Departament, una Conselleria, un Ministeri o qualsevol que s'anomeni de "Justícia" és, precisament, justícia

Des de fa 4 anys, el poble de La Roca viu sota la psicosis de la construcció d'una presó. Cosa que, sens dubte, no desitjaríem que ho tingués a les portes de la seva llar ni el pitjor dels nostres enemics i, en canvi, hi ha algú que vol que sigui construïda a les portes del casc urbà de la nostra població.

La Revista "Roquerols" agraeix les cartes dels seus lectors i, malgrat tenir-les totes presents, només publicara, per raons òbvies d'espai, aquelles que jutgi més interessants i actuals, en quant al tema que tracten. Totes les cartes han de poder aparèixer firmades. No publicarem cartes signades amb pseudònims o inicials. Aiximateix, hem de poder comptar amb les dades completes de l'autor, com són el nom, l'adreça (telèfon inclòs) i el núm. del D.N.I. Les cartes han de ser escrites a màquina, a doble espai, i agraiem que tinguin una extensió màxima de 25 línies. Dirigiu-les a: Revista "Roquerols" carrer de Dalt, 23, La Roca.

A cap poble o localitat li agradaria tenir-la ni tant sols dintre del seu municipi. En canvi La Roca ho accepta. Ningú voldria trovar-se en una situació semblant, però nosaltres, el poble de La Roca, ho acceptem, i d'això se'n diu solidaritat.

Per això, no ens sembla abusiu, i sí en canvi totalment just que, al menys, dins el perjudici, se'ns permeti decidir el lloc del nostre municipi on deu ser situada la presó,

i amb més motiu quan s'intenta construir-la en un indret totalment desqualificat per raons d'inseguretat, insalubritat i pressupostàries.

Aquesta elecció de lloc és tot el que demanem. I que ningú pensi en cap moment que el civisme, el seny i les bones maneres, dels quals n'està fent gala el nostre poble són "passotisme", per complex de inferioritat i resignació. El que així ho pensés, clar